

PUMEKS (1) *sb m*

Zawsze -x(-).

e jasne.

sg *N* pumeks. ◊ [*G* pumeksu. ◊ *I* pumeksem.]

Sł stp: pomeks, *Cn*, *Linde* brak.

Bardzo lekka porowata skała wulkaniczna; odłamek takiej skały [pumex – purchaty kamień, którego w łaźni używają Mącz 331b; pumex, lapis cavernosus, aquis innatans, ad scabra laeviganda laudatissimus – kamień łaźniowy Calep; kamień z piany morskiej, kamień dziurkowany, żużel kamienna – pumex Cn]: FalZioł +8b; [gdyż blachy albo łaty na czas, krosty też także świérzbią, z tą różnością, że z tych tam łat, albo stráchaćin, á świérzbu od skóry cole odpada, y zá páznoktámi, albo włáźni zá pumexem á pytlem náciéráiącym, leći włáśnie OczkoPrzymiot 452; PVMEX, CISSERIS. KAmień z piány morzkiéy/ którym ściéráią piśmo ná párgáminie [...] Ma moc Pumex ściągáiącą/ wyciéráiącą [...] proch z Pumexu zęby czarné wycyśćia/ wyciéráiąc wybiela. UrzędowHerb 416a].

MP